

Idén az *Erdélyi Örmény Múzeum* könyvsorozat 20. köteteként ismét egy összegző kiadvánnyal jelentkeztünk: *Alexa Károly* szerkesztésében *Távol az Araráttól... A magyarörmény irodalom* c. lexikonszerű antológiával, amely a magyar irodalomba beágyazódott 36 erdélyi örmény gyökerű irodalmárt jelenít meg fényképes életrajzzal, munkásságuk ismertetésével és műveikből szemelvények megjelentetésével. A tekintélyes könyvet örmény kódexek vonalas ábrái és archív fotók díszítik az örmény múltból. A közel 500 oldalas könyv csupán a kezdet, hiszen még sokan tartoznak hozzánk, akiknek életműve feldolgozásra vár. Ez a könyv is eljutott közel 100 közgyűjteménybe itthon és külföldön, ezzel is gazdagítva a hazai örménység, az örmény kultúra és történelem iránti érdeklődők forrásanyagát, az örmény „alkönyvtárakat”. Emellett támogattuk Dávid Csaba „...azonképpen itt a földön is...” c. regényének kiadását is.

Részt vettünk több *rendezvény* létrehozásában, így pl. az Örmény Genocídium 99. évfordulója alkalmából kiállítással az Örmény Katolikus Plébánián, a II. kerületben a „Magyarörmény kultúra, magyarörmény identitás c. összegző kiállításunkkal, amely az elmúlt 18 éves működésünket is bemutatja. Az *Ízek utcája* gasztronómiai bemutató a II. kerület Napja keretén belül változatlanul igen népszerű. Megrendeztük az Aradi Vértanúk emlékműsort Budapesten az ifjú erdélyi örmény zeneművészek hangversenyével.

Segítségét nyújtottunk az *Örmény Katolikus Plébánia* működéséhez, az örmény katolikus hitélet javításához, egyes rendezvények lebonyolításához, illetőleg a búcsúnapokon, valamint koszorúzási ünnepségeken való részvétellel (március 15., október 6.). Az év kiemelkedő eseményei voltak a libanoni pátriárka, XIX. Nerszesz

Bedrosz által küldött *Avedik Hovannisiján* örmény katolikus atya, valamint december 7-től havi egy alkalommal Rómából érkező *Krikor* atya által celebrált örmény nyelvű szentmisék, zenei kísérettel.

Részt vettünk *világi* (III.15., Örmény Genocídium április 24., október 6. és október 23.) és *egyházi ünnepeinken* itthon és otthon Erdélyben: így pl. Világosító Szent Gergely búcsún Szamosújváron, Nagyboldogasszony-napi búcsún Erzsébetvároson, Fogolykiváltó Boldogasszony búcsún és az aradi vértanúk megemlékezésén az Orlay u-i templomunkban, szeptember 5-8 között rendezett Gyergyói Örmény Művészeti Fesztiválon és konferencián, ahol az elnök előadást is tartott.

Számtalan örmény vonatkozású kiállításon, előadáson, koncerten, emléktábla avatáson, megemlékezésen vettünk részt, továbbá Gyergyószentmiklóson a magyarörmények kulturális rendezvényein, konferencián, búcsúján a Gyergyói napok rendezvénysorozat keretében.

2014-ben az I. világháború 100. évfordulója alkalmából megrendeztük és megszerveztük a „Kegeleti barangolás Doberdó, Isonzó, Júliai Alpok vidékein” a világháborúban résztvevő magyar hősök – közöttük a magyarörmény hősök - emlékére július 27-aug.1. között. E rendkívül népszerű út valamennyi résztvevő szívében egy életre szóló emléket állított az elesett hősöknek. Megtartottuk a barangolás nosztalgia klubját is, amelyen vetített képes előadással (a résztvevők fotóiból) emlékeztünk az átéltre. Valamennyien boldogan vittük haza az élményeket felelevenítő fotókat DVD-n, hagyományunkhoz híven.

Ez évben is számtalan segítséget nyújtottunk az örmény témakörökben kutatóknak, érdeklődőknek. Elnökünk több előadást,

riportot, filmriportot adott a hazai magyarörménységről, kultúrájáról.

Részt vettünk Ceglédbercelen a hazai nemzetiségek első fesztiválján és konferenciáján: „Közös égbolt alatt” címmel, melyen mini örmény kiállítással mutatkoztunk be és felszólaltunk több ízben a konferencián a hazai magyarörmény közösség érdekeit képviselve.

2014 a választások éve volt Magyarországon. Háromszor járultak a választópolgárok az urnákhoz, amelyek következtében – ráadásul a nemzetiségeknek előtte regisztrálni kellett magukat – az őszi választásokra elfáradtak (?) a magyarörmények, melynek következtében több kerületi örmény önkormányzatot veszítettünk el és az országos önkormányzati testületben alulmaradtunk (7/8) a nemtelen eszközökkel manipuláló ellenfél-kalíció jelöltjeivel szemben. Az OÖÖ törvénytelen működése, az országos elnök és társai magyarörményeket megsemmisíteni

akaró magatartása miatt választanom kellett a többségben megnyert és 5 cikluson keresztül példásan működő Fővárosi Örmény Önkormányzat és az OÖÖ-ban megszerzett kisebbségi mandátumom között. A bennünket és erdélyi társainkat fenyegető „keleti örmény” kirohanás ellen csak bátor kiállással lehet valamit kezdeni, tehát egyértelmű volt, hogy a történelmi magyarörménység jogait helyre kell állítani, vállalni kell az ellenünk indított harcot. Ezért az országos mandátum mellett kellett döntenem. A törvényesen és eredményesen működő FÖÖ vezetést utódom, Esztergály Zsófia Zita elnök fogja folytatni. Az együttműködésben a 2015-ös évben az örmény kultúra- és identitás megőrzése, az örmény katolikus hitélet felvirágoztatása és az Örmény Genocídium méltó megünneplése a legfontosabb feladatunk, amelyhez mindenki segítségét kérjük.

dr. Issekutz Sarolta elnök

(Elhangzott 2014. dec. 19-én a Föv. Örmény Klubban)

Vastaps Puskás Eszternek a X. Nemzetiségi Gálán

A Nemzeti Művelődési Intézet jogelődje 2005-ben *Pro Cultura Minoritatum Hungariae* díjat alapított, amelyet olyan Magyarországon élő nemzetiséghez tartozó személyek és szervezetek kaphatnak, akik és amelyek kiemelkedő tevékenységet végeznek a magyarországi kisebbségek kulturális örökségének megtartásáért, fejlesztésért, és tevékenységükkel hozzájárulnak a Kárpát-medence népeinek együttéléséhez. A kezdeményezésből hagyomány lett, és az elismerést évről évre a Kisebbségek Napja alkalmából rendezett

Nemzetiségi Gálán adják át. A díj jubileuma alkalmából a Nemzeti Művelődési Intézet főigazgatója idén tíz díjat adományozott 2014. december 7-én, a Budai Vígadóban.

A X. Nemzetiségi Gálán a Pro Cultura Minoritatum Hungariae elismerés bilevelét, az összetartozás szimbólumát formázó emléklakettet és a díszoklevelet a gereszlaki német hagyományőrző Babavarró Kör, az autentikus beás cigány zenét játszó Fláre Beás Együttes, a Kariatidák Görög-Magyar Nők

Kulturális Egyesület, a Mohácsi Sokácok Olvasóköre, a hagyományos sváb zenét játszó paksi Roger Schilling Blasskapelle együttes, a közszolgálati televízióban 1994 óta látható Rondó nemzetiségi magazin, Szukics Marianna népművelő, irodalom és szlovén nyelv szakos általános iskolai tanár, Szabó Péter táncos, román nemzetiségi Hagyományörző, az Eleki Nemzetiségi Néptánc Együttes alapítója, Aszódi Csaba András, a szlovák Zöldkoszorú „Zeleny Veniec” Hagyományörző Egyesület alapítója és Sutarski Konrád Bogumil költő, műfordító, kisebbségi politikus, a magyarországi Országos Lengyel Kisebbségi Önkormányzat háromszor megválasztott elnöke vehette át.

Vastaps volt a jutalma a gálaműsor résztvevőinek, ahol a horvátokat a Mohácsi Nemzetiségi Néptánc együttes, a szlovéneket a Szentgotthárdi Kamarakórus, az ukránokat Bernáth Ferenc gitárművész, a görögöket a Kariatidák kórus, az örményeket Puskás Eszter énekművész örmény népdalokkal, a németeket a Roger Schilling Blasskapelle fúvószenekar, a szerbeket a Bánát Néptánc együttes, a bolgárokat pedig a Martenica néptánc együttes képviselte. Fellépett még az Eleki Román Hagyományörző Tánc együttes, az Orgován Szlovák Népdalkör, a Fláre Beás Együttes és elhangzott Sutarski Konrád Bogumil verse lengyelül is.

(Béres)

Dobribán Géza

A legsikeresebb magyar szenior atléta

Dobribán Géza erdőmérnök, több mint százszoros Európa-, és világbajnok veterán atléta, a zamárdi Nemzetközi Veterán Atlétikai Balaton Bajnokság elindítója

Gyergyótölgyesen születtem 1926. május 1-én. A jó családi háttér és az adott természeti viszonyok, valamint az akkori telepes rádiók sportközvetítései jó hatással voltak rám. Már 2 éves koromtól kezdve sportolok és 4 éves koromtól versenyzek, írok, olvasok. Iskoláimat Tölgyesen, Marosvásárhelyen kezdtem, Erdély visszaszátolása után Kaposváron folytattam, és Sopronban az Erdőmérnöki Egyetemen fejeztem be. Úgy Vásárhelyen, mint később Kaposváron a Somssich Pál Gimnáziumban már több sportágban is az iskola válogatottja lettem. Az akkori Cserkész- és Levente Egyesület segítette, hogy egyre magasabb szinten versenyezhessek.

Sopronban végül is több sportágat kipróbálva az atlétika mellett döntöttem. Ezt a választást több kiváló eredményem igazolta. Somogyba visszatérve az atlétika mellett több sportág megalapozásában segítettem, Sopronon kívül Barcsan, Nagyatádon és Zamárdiban is edzősködtem.

Az iskolai végzettségemből adódó szakmai munkámat Barcsan, Nagyatádon, Kaposváron és Zamárdiban végeztem. Az igen sokoldalú megbízatásom eredményeként iskolákat, fűrészüzemeket, lakóházakat, gazdasági épületeket, utakat, vasutakat terveztem, építtettem.

Erdőfelügyelőként, majd szakirányítóként rendkívül sok erdőt telepítttem, ahol

magam is aktív kivitelező voltam. Az el-sők között szerveztem meg az erdészeti szakmunkásképző iskolát Középrigócon, Szöcsénypusztán, részt vettem ezek kivitelezésében is. Ez a szakképzés a mai napig is működik, több száz tanulóval.

A szakmai és társadalmi munkámért, az ifjúsági és veterán sport szervezéséért, valamint a kiváló eredményeimért számos kitüntetést kaptam. A Zamárdi Önkormányzat díszpolgársággal, Somogy Megye Közgyűlése pedig a Somogyi Emberekért emlékéremmel jutalmazott. Ám mégis mindig annak örülök a legjobban, amikor tanítványaim visszajelzései pozitívak.

Szeretem a munkámat, és nyugdíjasként még mindig facsemetéket ültetek, erdőt telepítek, mert tudom, hogy ez adja az utókornak az élet egyik legfontosabb feltételét, az oxigént. Szeretem a sportot, annak minden ágát, mert ez teszi az embert egészsé, egészségessé. Minden nap edzek, mert így teljes az életem és így érzem jól magam a bőrömben. Mindennapjaim fő motívója, az emberek, különösen a gyerekek szeretete, tanítása, nevelése az életre és a sport szeretetére. A sok világ-, Európa-bajnokság és olimpia eredménye az életvitelben gyökerezik. Nem iszom, nem dohányzom, semmi ártalmas dologgal nem foglalkozom, csak teszem a dolgom és sportolok.

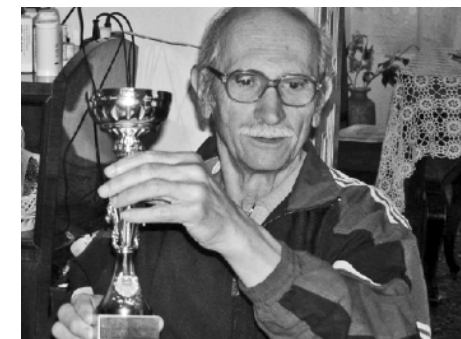
Mindig az a jelszavam: „*Először önmagad győzd le, hogy mások felett győzedelmeskedni tudjál!*”

A sportban elért eredményeim világon, Európa és veterán olimpiai bajnokságokon: 162 dobogós helyezés, amiből 62 arany, 68 ezüst és 32 bronz. A több mint 300 magyar bajnoki győzelem mellett több ezer hazai és nemzetközi verseny helyezettegy vagyok.

Köszönöm mindenkinek, akik az eddigi életemben segítettek, így szüleimnek,

családomban, tanítóimnak, tanárainak és mindazoknak, akik hittek bennem és hitükkel támogattak.

(*Szenior atlétika hírek, 2011. dec. 26.*)

Géza bácsi egy vele készült interjúban azt mondta, hogy „Gyergyótölgyes a világ legszebb faluja. Tiszafát ültettem magáról. Ebből a fából Erdélyben faragnak az emberek”. 2011-ben Géza bácsi már a 86-90 éves korcsoportban versenyzett a hazai versenyeken. Magyarországon több mint 300 bajnoki számban indult. 2011. december 25-én életének 86. évében elhunyt. Hamvait – kívánsága szerint – a gyergyótölgyesi temetőben helyezték örök nyugalomra.

Kiegészítette Bálintné Kovács Júlia

Kátainé Szilvay Ingrid a klubesten